

τό ένα χέρι, τὸν ἔρριξε καταγής καὶ μὲ τ' ἄλλο τοῦ ἔσφιξε τὸ λαϊμό. Ὅταν οἱ δύο ἐρατευμένοι γύρισαν νὰ δοῦν τί συμβαίνει, εἶδαν τὸν δὸν Ἀντόνιο νὰ πνίγη τὸν Γκονζάλες. Ὁ δὸν Τζιοβάνι ἔτρεξε τότε γιὰ νὰ τὸν σώσει, μὰ ἦταν περὶ ἀργὰ ὁ πατέρας του εἶχε πεθάνει. Ὁ γιὸς τοῦ Γκάρθια ἔμεινε λιγὸ ἀναποφάσιτος. Στὴν ἀρχὴ θέλησε νὰ ἐπιτεθῆ τοῦ πατέρα τῆς Ντολορές, μὰ συγκρατήθηκε. Ἀρκέστηκε μόνο νὰ τοῦ πῇ:

— Ὁ Θεὸς θὰ σὲ τιμωρήσῃ. Περιφρόνησε τὸν ἱερό νόμο τῆς φιλοξενίας, ποῦ εἶνε πρὸ σεβαστῶς κάθε Πρωτοχρονιά.

Ἔπειτα, χωρὶς νὰ κυττάξῃ τῆ Ντολορές, φορτώθηκε στὸν ὦμον τὸν νεκρὸ πατέρα του, καθάλλησε στ' ἄλογό του καὶ βῆκε ἀργὰ ἀπὸ τὸ ἐράντοσ του δὸν Ἀντόνιο. Ὁ ἀφέντης μου δὲν ἠσυχάζε ἀλλ' ἡμέρα Μάζεμε δλοῦσε τοὺς ὑπέρητες, τοὺς ὄπλις καὶ τοὺς διέταξε νὰ φυλάνε τὸ ὑποστατικό, γιὰτὶ ἀσφαλῶς δὲν θ' ἀργούσε νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ δὸν Τζιοβάνι. Μὰ παραδόξως, ἐκείνος δὲν ἐφάνηκε.

— Μὲ φοβάτε, εἶπε στοὺς φίλους του ὁ δὸν Ἀντόνιο. Αὐτὸς μοὶ φαίνεται ὅτι εἶνε πρὸ δευλὸς ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Καὶ συνέχισε τὸ γλέντι του μαζὺ τοὺς, στέλνοντας τοὺς ὑπέρητες του νὰ ξανακρῖψουν τὰ ἄπλα καὶ νὰ φέρουν κρασί. Ἡ Ντολορές λυπημένη καὶ μ' ἕνα κακὸ πρόαισθημα στὴν καρδιά, εἶχε κλεισθὴ στὴν κἀμαρὰ τῆς. Ἀργὰ τῆ νύχτα τὸ ἐράντοσ τοῦ δὸν Ἀντόνιο βυβίστηκε τέλος στὴ σιωπῇ. Ὅλοι ἦσαν μεθυσμένοι καὶ κομόντουσαν μακαρίως. Ξαφνικά, τεράστιες φλόγες περικύκλωσαν τοὺς ἔυλιους τοίχους του. Ὁ δυνατὸς ἀέρας ποῦ σηκώθηκε τῆ νύχτα, τῆς βοηθοῦσε στὸ τρομαχτικό ἐργὸ του. Μέσα σὲ μιά ἴσρα τὸ ἐράντοσ τοῦ δὸν Ἀντόνιο εἶχε καεὶ σάν πυροτέχνημα καὶ εἶχε σκεπάσει μὲ τὰ ἐρείπια του τὰ ἀπηνθρακωμένα πτώματα τῶν ὑπέρητων τοῦ δὸν Ἀντόνιο καὶ τῆς ὄμορφης Ντολορές. Ἐγὼ εἶχα σωθῆ ὡς ἐκ θαύματος, γιὰτὶ εἶχα πάει ἕνα μίλι μακριὰ γιὰ νὰ συνοδεύσω ὡς τὸ ὑποστατικό του κάποιο μεθυσμένο φίλο τοῦ δὸν Ἀντόνιο.

Ὁ δὸν Τζιοβάνι εἶχ' ἐκδικηθῆ μ' αὐτὸ τὸν ἀγριο τρόπο τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του. Μπρὸς τὸ νόμο τῆς βενετίας, εἶχε ὑποχωρήσει κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ παρὰ φάρος ἔρωσ του γιὰ τὴν ὄμοια Ντολορές. Μὰ καθὼς καταλαβαίνετε, τὸν εἶχε βοηθήσει κι' ὁ Θεὸς στὴν ἐκδίκησὸν του, γιὰ νὰ τιμωρήσῃ τὸν δὸν Ἀντόνιο, ποῦ εἶχε περιφρονήσει τὸν ἱερό νόμο τῆς φιλοξενίας τῆ μέρα τῆς Πρωτοχρονιάς. Γι' αὐτὸ, παιδιὰ μου, νὰ σέβεσθε αὐτὸ τὸ νόμο, ἀν δὲν θέλετε νὰ πάθετε τὴν ἴδια ἱστορία τοῦ καλοῦ σφέντη μου. Ἄλλωστε, μὲ μὲρα εἶν' αὐτῆ. Ἐχετε μὴνες δόλοκληρος γιὰ νὰ κανονίσετε τῆς διαφορῆς σας καὶ νὰ ἐκδικηθῆτε τοὺς ἀδικοσκοτωμένους συγγενεῖς μας. Ἡ μέρα ὄμως τῆς Πρωτοχρονιάς πρέπει πάντα νὰ περνᾷ χωρὶς δολοφονίες κι' αἵματα, γιὰ νὰ εἶνε εὐχνομένοι ὁ καινοῦργιος χρόνος. Καὶ τώρα διασκεδάστε μ' ἄλλους τοὺς ἀνθρώπους. Σήμερα δὲν ὑπάρχουν ἔχθροι.

Κι' ὁ δὸν Ἀλμπέρτο Ἀζουίγκος, τελειώνοντας τὴν ἀφήγησὸν του, εὐχθήκε χρόνια πολλὰ στὰ ἔγγυα του καὶ στὰ παιδιά τῶν φίλων του καὶ ρούφηξε μ' εὐχαρίστησι ἕνα μεγάλο ποτήρι μὲ οὔσκου.

ΤΖΙΜ ΛΗΝΤΡΥ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ὡς πῶ φτάνει ἡ ἀνθρώπινη ἀνεραία. Καταδικαστικὲς ἀποφάσεις ἐναντίον ζώων. Ἐνός πιστοῦ κ' ἀφροισιμένους πισθῆς. Πῶς αὐτοκτενῆσε μαζὺ μὲ τὸν κυριὸ του. Πῶς τῶνε οἱ διακροεὶ ἀπολιτιστοὶ λαοί. Ὁ πολιτισμὸς τῶν ἰθαγενῶν τοῦ Κεγκέ, κλπ.

Πρώτης τάξεως ντοκοιμένα γὰ ἄσπον θα θελήσῃ ποτὲ νὰ γράψῃ τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρώπινης μορίας, εἶνε καὶ μερικὲς δικαστικὲς ἀποφάσεις, ποῦ ἐξεδόθησαν κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἐναντίον...ζώων! Ἔτσι, στὰ 1120, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Λιὸν ἀφώτισε δημοσίως τοὺς...ἀφροισμένους καὶ τῆς κἀμαίς, γὰ τῆς καταστροφῆς ποῦ προξένοισαν στοὺς ἀγροῦς. Στὰ 1836 πάλι καταδικάστηκε ἀπὸ τὸ δικαστήριο τῆς Φαζέ, εἰς τὸν ὄμ' ἀπαγορευμοῦ θάνατον ἕνα γουρῶν, ἐπειδὴ κατεπάραξε ἕνα μικρὸ παιδί... Στὰ 1474 ἐπίσης τὸ δικαστήριο τῆς Βαβὺλ κατεδίκασε ἕναν πετεινὸ εἰς θάνατον ἐδῶ ψηφιστὸς μέχρι τελείας ἀπηνθρακώσεως, ἐπειδὴ κυκλοφόρησε φημὴ δὲ ὁ πετεινὸς αὐτός...γέννησι ἀγῶ! Στὰ 1499 τὸ δικαστήριο τοῦ Μασεὶ κατεδίκασε εἰς τὸν ὄμ' ἀπαγορευμοῦ θάνατο ἕνα βῶδι, γιὰτὶ...ἐδολοφόρησι ἕνα νέο... Τὰ ἀναλο βῶδι χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τοὺς μαλακωμένους δικαστικὲς ὡς δολοφόνος, γιὰτὶ ἐπιτήξε τὰ κέρατα του στὴν πλάτη τοῦ νέου καὶ τὸν ἀφῆσε νεκρὸ. Στὰ 1534 ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Λαζάνης ἀφώτισε τῆς...βέλλες τῆς γειτονικῆς ἁμνης, γιὰτὶ...ἐνελοφόρησαν τὰ ἀράματα! Κατὰ τὸ 1594 στὴ Μοντιὰν κρέμασαν κι' ἄλλο γουρῶν, γιὰτὶ τὸ κἀσέβασταν ζῶνα εἰς τὴν ἀφροισίαν καὶ καταδροχθῆσι ἕνα κομμάτι ἀναραϊκῆ του ἄρτου...!

Μὰ τὸ ἔξωφρονετικότερο δαίγμα βλακειᾶς εἶνε μὰ δὲκα ἐναντίον τῶν κἀμαίων, ποῦ ἔγνε στὴν Ἀβέρνη. Ὁ κάτοικος τῆς Ἀβέρνης, κατὰγγειλαν σύμφωνα μὲ ἄλλους τοὺς νομικούς, τύπος τῆς κἀμαίς, ὡς εφθροεῖς ἕνης ἰδοκρησίας, καὶ τὸ δικαστήριο ἐδέχθηκε νὰ τῆς δικάσῃ, καὶ μάλιστα τοὺς ὄφρις καὶ συνήγορο! Ἡ διαδικασία ἐκράτησε μὰ ὄλοκληρη μὲρα καὶ ὁ ἐνδιαφερόμενος μνηστὴ τὴν παρακοιλοῦσθησαν μὲ μεγάλο ἐνδῶσφρον. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ὄμοις τοὺς ἀπεξέμωσε πλήρως. Γιὰτὶ ἡ κἀμαίς κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Τώρα τὸ ἀν καὶ κατὰ πόσον ἐξετελέσθη ἡ ποινή τους, εἶνε ἄλλο ζήτημα...!

Κάτοικος Γάλλος, παλιότσος ἱπποδρομιόν, εἶχε ἕνα πῆθρο καὶ τὸν περιπολοῦσαν περισσότερο κι' ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Ὁ πῆθρος, ἔξιντότατος καὶ ἥσυχος, ἴγαυοῖσε τόσο τὸν κύριό του, ὥστε δὲν ἔλειπε ποτὲ ἀπὸ κοντὸ του. Μὲ μὲρα ὄμοις ὁ παλιότσος δὲν φάνηκε στὸ ἱπποδρόμιον γιὰ τὴν βραδινήν παραστάσι, καὶ τὸ ἄλλο πρωὶ οἱ συναδελφοὶ του, ἀνήσχοι, πῆγαν στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ ἰδοῦν τί τοῦ συνέβη. Μόλις ἀνοῖξαν τὴν πόρτα τοῦ δωματίου του, βρέθησαν μπροστὰ σ' ἕνα ἀταίσιον θέμα; Ὁ παλιότσος καὶ ὁ πῆθρος ἦσαν πεσμένοι στὸ πάτωμα καὶ ἔλειαν στὸ αἷμα τους. Κι' οἱ δύο εἶχαν χτυπηθῆ στὸ μέρος τῆς καρδιάς, μὲ τὸ ἴδιο πιστόλι, τὸ ὅποιο ἦσαν ἀκόμη σφιγμένο στὸ χέρι τοῦ πῆθρος. Τὶ εἶχε συμβῆ; Τὴν ἱστορία δικαστικῆ ἐξέτασι τῆς βοηθῆσε μὰ ἐπιστολὴ τοῦ παλιότσου, ὁ ὅποιος ἔγραψε σ' αὐτὴν ὅτι θα αὐτοκτονῆσει. Ἔτσι βεβαιώθηκε ὅτι, μετὰ τὴν αὐτοκτονία τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πιστόλι ζῶο πῆρε τὸ πιστόλι καὶ...αὐτοκτόνησε κι' αὐτὸ ἀπὸ τὴ λῆπτι του...!

Ὁ ἰθαγενεῖς τῶν νήσων Μαδζάρι τῶνε ξεχωριστὰ ὁ καθένας, κλεισμένοι ὀλομόναχοι μέσα στῆς κἀλύβες τους.

Ἀντιθέτως οἱ ἰθαγενεῖς τῶν Φιλιππίνων νήσων εἶνε κοινωνικώτατοι. Ὅταν κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς τῆνε νὰ εἶνε ὀλομόναχος τὴν ὄρα τοῦ φαγητοῦ, δὲν τῶνει, ἀλλὰ τῶνε κἀποὶ συντροφία γιὰ νὰ φάνε μαζὺ.

Ὁ Καμπούδαλο, ὄμοις ἔχουν προσαλισμένο στὸ τραπέζι τους κανένα ζένο, κἀνοντα γονατιστοὶ μπροστὰ του, κἀδων κἀμάτα ἀπὸ κῆρας φωνιάς καὶ τὸ χῶνον μέσα στὸ στόμα τοῦ ζένου, ἐνῶ συγχρόνως φωνάζουν κ' ἄλλ' ἄλλα τους: «Γά γα» (Νά!), ὄσο δὲ κῆρας κρέματα ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ζένου τὸ κἀδων καὶ τὸ τῶνε οἱ ἴδιο. Αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται, ὡς ὄπου νὰ χορτάσῃ ὁ ζένος.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ μικρὰ ἀκίνηδια γιὰ τὸν ἀνθρώπο ζῶα καὶ ποικιλία, εἶνε ἐπίρροβα, τρομερὰ, ὅταν ἀμύνονται. Ἀναφέρονται πολλὰ παραδείγματα ἀδύνατων ζώων, τὰ ὅποια κατόρθωσαν ν' ἀντεξέλιθον κηρύσεως σὲ ἀγῶνας τους κατὰ τῶν ἀνθρώπων. Κάποτε ἕνας ἄνδρας κινῆγησε μέσα στὸ δωματίον τοῦ ἑνα τοντικό γιὰ νὰ τὸν σκοπίσῃ μὲ τὸ πιστολι τοῦ. Ἀλλὰ ὁ ποτικὸς, στὴν ἀλόγισσι του, ὄμοις πᾶνω στὸν ἔχθρο του καὶ τὸν δάγκωσε στὴ μύτη καὶ στὸ μάγουλο.

Κάποτε πάλι, μὰ μετὰκῆτα ὄμοις πᾶνω σ' ἕναν κινῆγῶ καὶ τοβγάλε τὸ μάτι...!

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Μεταξὺ φίλων :

- Θὰ παίξῃς χαρτὰ ἔφροτος;
- Μὰ! μὰ! μὰ!... Ὀμιμὰ τὴν περσινὴ χασοῦρα.
- Ἔτσι, ἔ; Κι' ἔχασες πολλὰ;
- Βέβαια! Τῆς τῶνης τῆς κεφαλῆς μου...
- Ἀστεύεσθα!...
- Καθόλου! Ἔνας ἀπὸ τοὺς παίχτες εἶχε τρωχιάγῶ καὶ με κἀλλοπο καὶ μένα!...

—Καλὸ, γιὰτὶ ὁ κύριός σου ἔκουε τὰ γένημα του; Τι τὸν ἔπασε;

—Ποτὲ! Μόνο ποῦ ἡ κυρία τοῦ χάρισε μὰ διαμαντένια καρφίτου γιὰ τὸ λαμοδετή του!...

Τρία ἐμπόδια.

—Θὰ σὰς ἔπειρανα εὐχαρίστωτα, ἀν δὲν ἱπῆρχαν τρία σοβαρότατα ἐμπόδια.

—Ποιά, δεσποινίς;

—Τὸ ὅτι ὁ πατέρας μου δὲν σὰς θέλει εἶνε τὸ πρῶτο, τὸ ὅτι ἡ μητέρα μου δὲν σὰς θέλει εἶνε τὸ δεύτερο καὶ τὸ τρίτο τὸ ὅτι δὲν σὰς θέλω κι' ἐγὼ!...

